

Cuvânt înainte

Nicu Hăloiu

Cuvânt înainte

...

De voi colinda pe un ocean înțărmarit
spre-un orizont pierdut ce mă atrage,
să nu credeți cumva că am murit,
chiar de vedeți steag negru pe catarge!

...

Sau într-o zi, în geana dimineții,
de vă veți întreba unde sunt eu,
să știți că m-am trezit din visul vieții,
plecând să mă-ntâlnesc cu Dumnezeu!

...

Nicicum de mine nu vă gândiți la moarte,
eu doar colind sub cruce grea de dor
și poate-oi rătăci pe undeva, departe,
condamnat să fiu nemuritor!

...

De voi pleca, oricum vă dau de știre,
că locul meu e rezervat în Paradis
și să nu mă căutați prin cimitire,
eu nu sunt mort, ci doar trezit din vis!

...

Iar de vreodată vă este dor de mine,
cum și mie de voi mi se va face dor,
puteți să mă vedeți în nopțile senine,
când între voi și stele nu este nici un nor!

...

Iar de-auziți c-ar fi o-nmormântare,
a mea sau a cuiva ce seamănă cu mine,
e doar un înger ce prinde să coboare,
să mă-nsoțească în nopțile senine!

...

Sau priviți atenți la răsărit, pe cer,
dacă vreți să știți unde sunt eu,
că nu mai sunt între cele ce pier,
ci sunt în Rai, slăvind pe Dumnezeu!